

ἡ θύρα δὲ ἀνοίγεται εἰς θύρτινα τὴν κρούει,
καὶ ὁ κτυπῶν εἰσέρχεται καὶ ὁ ζητῶν εὐρίσκει,
καὶ ἡ ἐλπίς, μὲν σὲρ ἀμί, ποτὲ δὲν ἀποθνήσκει.

Δ.— Ἀνοίξετε, παρακαλῶ, μὴ ἔξω μὲ κρατῆτε.

Φ.— Καὶ ποίου εἶδους ὀπαδοὺς πρὸς τὸ παρὸν ζητεῖτε;

Δ.— Ἀντάρτας καὶ βασιλικούς μὲ κόκκινη βελλάδα,
ὅπου νὰ βάζουν κάποτε φωτιὰ ἴσθιν Μανωλάδα,
ἀνάπτοντας αὐτοστιγμὴ ὡς δέσμη ἐξ ἀχύρου,
τοῦτέστιν ἄνδρας τοῦ πυρὸς καθὼς καὶ τοῦ σιδήρου,
Λεβίδας, Κοντογιάννηδες, μὲ ξίφη καὶ μανδύας,
ὅπου νὰ κάνουν κάποτε πολιτικὰς κηδεῖας.

Φ.— Τοιοῦτος ἔσομαι καὶ ἐγὼ καὶ τώρα καὶ ἴσθιν μέλλον,
ἀστὴρ εἰς τὸν ἔρριζοντα τοῦ ἔθνους ἀνατέλλων,
ἀντάρτης καὶ βασιλικὸς καὶ μέγας συνωμότης,
καὶ εἶδος πρωτοσύγγελος καὶ πρῶτος ἐν τοῖς πρώτοις,
τοὺς κύκλους τοὺς βασιλικούς ἐνίοτε ταράττων
καὶ μὲ τοὺς διαπράττοντας τὰ μέγιστα συμπράττων,
καὶ λέγων πῶς εἰ πράττεντες ἐν συνήξει: πράττουν
καὶ αἱ πράξεις κλέος ἀφθιτον ἴσθιν πράττοντας χαράττων,
καὶ πάντα τὰ πρατιόμενα πρὸς χάριν τῶν παρόντων
οὐ κατὰ πράξιν πράττονται ἐκ μέρους τῶν πραττόντων,
ἀλλ' εἰ τὰς πράξεις πράττεντες, ὡς εἶναι γεγραμμένον,
τὰς πράττουν μὲ συνείδησιν τῶν διαπραττομένων,
τὰ δὲ διαπρατιόμενα διὰ τὴν πράξιν ὄντως
τοὺς ταῦτα διαπράττεντας τιμῶν ὑπερβαλλόντως.

Δ.— ὦ! βλέπω πῶς γνωρίζετε τὸ οὐσιμὰ μου ὄλον.

Φ.— Ἐὰν καὶ εἶναι οὐσιμὰ ἐκ τῶν πολὺ δυσκόλων,
πλὴν τὸ ἐσπεύδασ' ἄλλοτε καὶ σὰν νερὸ τὸ ἔξυρῶ . . .

Δ.— Τοιοῦτους τώρα ὀπαδοὺς ἐπιθιμῶ νὰ εἶρω.

Φ.— Καὶ ἐλπίσω πῶς θὰ εὑρετε μὲ πᾶσαν εὐκολίαν
καὶ ἐξῶ, μὲν σὲρ Θεόδωρε, καὶ εἰς τὴν Θεσσαλίαν,
ἀν καὶ ὁ Ράλλης ὁ ξονθὸς θαρρῶ πῶς σὰς προδίδει . . .

Δ.— Ἐκάματε κουνήματα ποτὲ ὡς τὸν Λεβίδη;

Φ.— Κουνεῖσθαι, πρωτοκάθεδρε, ὀπότεαν εἶρω κούνια,
κουνεῖσθαι καὶ ἴσθιν σπῆτι μου καὶ σ' ὄλα τὰ καντούνια,
κουνεῖσθαι ἔταν ὁ θεὸς καὶ πρὸς τὰ κάτω στρέψη
καὶ τεύρηται ἡ ἔρεξις τὸν κόσμον ν' ἀνατρέψη,
κουνεῖσθαι πότε ἀπ' ἐμπρὸς καὶ πότε ἀπ' ὀπίσω,
καὶ σ' ὄλα τὰ κουνήματα προσέχω μὴν κτυπήσω,
κουνῶ τὸ κάθε χέρι μου, κουνῶ καὶ τὸ ποδάρι,
ἀλλὰ κλωτῶ καὶ κάποτε ὡς ἄγριον μουλάρι,
καὶ εἶμαι ὄλος κούνια καὶ ὄλο κινήσεις κάνω
σὰν ἔλθῃ ἀλεγγέμυγα ἴσθιν μύτη μου ἀπάνω.

Δ.— Μπορεῖτε οἰεῖ νὰ βάλετε φωτιὰ ἴσθιν Μανωλάδα;

Φ.— Μὲ δύο σπῆρτα εἰμπορῶ νὰ καύσω τὴν Ἑλλάδα
καὶ ὄλον τὸν Πρωθυπουργὸν πετρέλαιον ν' ἀλείψω
καὶ ὡς ποντικὸν αὐτοστιγμὴ ἴσθιν ἔρρους νὰ τὸν ρίψω,
καὶ νὰ καῖ ὀλέκκληρον τὸ ἔθνος καὶ τὸ κράτος
καθὼς τοῦ πάλαι Μωῦσῆ ἐκαίετο ἡ βάτος,
καὶ ἀπ' ὀπίσω ἀστραπὰς μετὰ βροντῶν ν' ἀφίνω,
ἀρκεῖ ἐγὼ νὰ μὴν καῶ καὶ τέφρα νὰ μὴ μείνω.

Δ.— Ἄ! τῆρα τέλος ὀπαδὸν καθὼς ἐγὼ τὸν θέλω,
καὶ τώρα τοὺς ἐπιφνεῖς κατὰ διαβόλου στέλλω.
Καὶ πάλιν ἐπανάστασις θὰ σείσῃ τὴν Ἑλλάδα,
ἐντὸς ὀλίγου θὰ καῖ καὶ ὄλα ἡ Μανωλάδα,
καὶ ὀλέκκληρον θὰ συγκαῖ τὸ ἔθνος τῶν Ἑλλήνων
καὶ ἐγὼ θὰ ἔβγω πορφυροὺς ἐκ τῶν φλογῶν ἐκείνων,
καὶ ὁ Τρικούπης θὰ χαθῆ καὶ ὁ Ράλλης καὶ οἱ σωτήρες.
ποῖα πυρὰ! . . . τί ἀστραπαὶ! . . . τί φλόγες! . . . τί σπινθηρές!

Φ.— Ἀλλὰ καὶ ἐγὼ ἐσύγκαψα μὲ τὴν πολλὴν τὴν ζέστη . . .
μὰ νὰ! καὶ μὴ πυγολαμπίς, κολοφωτιὰ τοῦτέστι.

Δ.— ὦ φίλτατε ἡμέτερε, ὦ δόξα τοῦ καιροῦ μου!

Φ.— Μὲ συγχωρεῖτε μὴ στιγμὴ νὰ πάω πρὸς νεροῦ μου.

— * * * —

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Βιβλίον ἐξεδόθη ὑπὸ Κρητὸς Βαρδῖδη
μὲ ἄθλους τοῦ μεγάλου Κρητὸς Δασκαλογιάννη,
πολύπειρον δὲ ἄνδρα ἡ συγγραφή προδίδει,
ὅπου μὲ λόγους μόνον τῆς ὥρας τοῦ δὲν χάνει.
Καὶ εἶναι τὸ τραγοῦδι πολὺ σημαντικὸν
διὰ τὸν γλωσσολόγον καὶ τὸν ἱστορικόν.

☉

ἴσθιν Ζαχαροπλαστεῖον Βαλαμάη τοῦ Θωμᾶ,
ποῦ τοὺς ζαχαροπλάστας κατ' ἐξοχὴν τιμᾶ,
κάτω τοῦ Ἰπουργείου τοῦ τῆς Δικαιοσύνης
ἐκεῖ στιγμὰς ὀλίγας θὰ εὑρῆς εὐφροσύνης,
ἐκεῖ θὰ βρῆς τὰ πρῶτα τοῦ κόσμου παγωτά,
καὶ ρούφα κάθε μέρα πέντ' ἔξη ἀπ' αὐτά.

☉

Δραχμὴν ἄς δώσῃ ὁ καθεὶς καὶ διὰρ' ἂν δὲν βασιτᾶ
πρὸς μίαν ἐπιχείρησιν μεγάλην καὶ ἔθνηκην . . .
ἡ τοῦ Δαμβέργη Ἑβδομάς ἀγῶνα συνιστᾶ
διὰ τὴν νέαν ἔκθεσιν τὴν Ὀλυμπιακὴν.

Καὶ πρῶτον μὲν, ἂν τὸ καλὸν τῶν Ὀλυμπίων θέλῃς,
πρὸς τὸν Δαμβέργην τάχιστα μίαν δραχμὴν θὰ στέλλῃς,
ἀλλὰ καὶ μίαν γνώμη σου θὰ στέλλεται συγχρόνως
περὶ τοῦ τί νὰ βραβευθῆ ἐξ ὄλου τοῦ ἀγῶνος.

Καὶ ἂν γνώμην ἔγραψες καλὴν ὡς πρώτη θὰ κριθῆ,
τὸ δὲ ποσὸν τοῦ ρεφενῆ ὡς γέρας θὰ δοθῆ
σ' ἐκεῖνο ποῦ ἐπρότεινε ἡ βραβευθεῖσα γνώμη . . .
αὐτὰ λοιπὸν καὶ στείλετε πολλὰς δραχμὰς ἀκόμη.

☉

Καὶ τέλος ἐξεδόθησαν οἱ νέει μας εἰ τόμοι,
πωλοῦνται δὲ ἴσθιν σπῆτι μας πούναι κοντὰ ἴσθιν Ξύδη,
εἰς τῆς Ἑστίας τὸ γνωστὸν Κατάστημα καὶ ἀκόμη
σ' ὄλα τὰ Καταστήματα τὰ τοῦ Κωνσταντινίδη.
Πρὸς τοῦτοις δὲ θὰ εὑρετε τὸ κάθε μας βιβλίον
καὶ εἰς τοῦ Βίλμπεργ καὶ τοῦ Μπέκ τὸ βιβλιοπωλεῖον.

Ὁ Ρωμηὸς γνωστὸν σὰς κάνω — πῶς ἴσθιν σπῆτι μου ἀνέθη,
ἴσθιν Νεάπολιν ἀπάνω, — καὶ ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ ξενοδοχεῖον Ξύδη, — ὄλο ἴσθιν λάδι, τρεῖς ἴσθιν ξύδι,

μὲ Χημεῖον, μὲ μίαν μάνδρα, — μὲ μεγάλ' οἰκοδομή,
καὶ μίαν χήρα δίχως ἄνδρα, — πούταν ἄλλοτε μαμμῆ.

Τύποις τοῦ Σταυριανοῦ — τοῦ ἰππέως τοῦ κλεινοῦ.